

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

Vidéki városok.

— febr. 26.

A sok kongresszus között, melyek tekintve attól, hogy szükségesek, valóságos divattá váltak manapság. Sajnosan nélkülözük a vidéki városok kongresszusát. Eltekintve attól, hogy nincs az a vidéki város, a mely meg volna elégedve az állam támogatásával s így a vidéki városoknak a kongresszuson elfoglalt egyöntetű álláspontja az állammal szeben érvényre juthatna, a közös érdekek roppant sokasága fűzi össze a vidéki városokat.

Hiszen mindenütt ugyanazokat a lapokat találjuk, ugyanazokat a panaszokat halljuk, egy törvény szerint kormányoznak bennünket s fogyatékoságát, kicsinyességét egyaránt érezzük. A vágyak, az óhajások, a helyzet javulására irányuló törekvések is nagyában megegyeznek minden városban. S a kongresszus, a hol vágyainkat és panaszainkat a nagy világ füle hallalára mondhatjuk el: okvetlenül lendítene helyzetünkön.

Természetesen csak úgy, ha céltudatosan járunk el, ha a realitás határai között mozgunk. Azért mondjuk ezt, mert volt már egy kongresszusa a vidéki városoknak — ha jól emlékezünk, két év előtt Máramaros-Szigeten — de a hol ezeket a szempontokat szem elől tévesztették. Máramaros-Szigeten nem jutottak tovább a magas emeletknél és a kongresszus eredményt nem mutatott fel.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A hirnév utja.

A nápolyi öböl; aikonyatfény, ábrándos esti hangulat.

Berta kisasszony, a hangversenytermek fülemiléje a parton sétál. Tivadar gróf, az árnyéka, követi.

A tenger ragyog az esthajnali biborfényben... Berta némán mereng. Tivadar gróf még némábban rajong. Végre megszólal:

— A szerencsétlen asszony megmérgezett a könnyeivel.

— Ne legyen unalmas, gróf ur!

— De mikor imádom.

— Most meg már ostoba is.

— Igen, az ön közelében elvesztem az eszemet.

— Csitt! Hallgassa csak!

Egy halászbárkában piszkos suhancz fekszik. Hanyatt fekszik, kényelmesen ringatja magát a hullámokkal s egy szivarvéget rágszál. Közbe-közbe kiveszi a szájából a csutakot s énekel tömör, érezes hangon. Berta elbűvölten hallgatja.

— Ez aztán a dal! Isteni!

Ószinte örömmel üdvözöljük tehát Győr várossának kezdeményezését az iránt hogy kongresszusra hívja össze a vidéki városokat. Hogy a kongresszust megtartják, az már fait accompli Győr lelkes felhívására eddig huszonöt város jelentette be, hogy részt vesz a kongresszuson, melyet minden valószínűség szerint a nyár elején tartanak meg.

A kongresszus tanácskozási anyagát egy Győr város közgyűléséből kiküldött bizottság dolgozza ki és készíti elő a résztvevő vidéki városok természetesen szinte elő készülnek, hogy témáikkal emeljék a kongresszus színvonalát és hatását. Alapos és okos eszmecserékre van tehát kilátásunk, a kongresszus után a vidéki városok tisztában lesznek helyzetükkel és tudni fogják, mit kérhetnek, mit követelhetnek és mit reformáljanak. Ez a kongresszus nem fog, de nem is szabad neki elméleti nagy általánosságok között mozogni, hanem minden irányban hű kifejezője lesz annak az álláspontnak és helyzetnek, melyet a vidéki város a környékbeli községekkel, fölttes hatóságával, az állammal, a fővárossal és a vidéki polgár az ő városával szemben elfoglal. Elmondunk azon a kongresszuson mindent a mi a szívénkön fekszik.

A kongresszus realitásának örvendetes bizonyítéka, hogy nemesak közigazgatási emberek készítik elő az anyagot, hanem az ipar és kereskedelem szakemberei is. A kongresszusnak egyik főtémája lesz tehát a vidéki városok ipara és ke-

reskedelme. A győri kereskedelmi és iparkamara e fontos tárgyról egész tanulmányt dolgozott már ki a kongresszus számára.

A nemzetgazdaságnak főfontosságú tényezője az ipar és kereskedelem pang a jó vidéken. És talán nem csalonálnak azok a kik ebben keresik a vidéki városok bajainak kuforrását. És ha e nagy baj orvoslásának csak egy sikeres módját eszelik is ki a kongresszuson: avval már is fényesen megoldotta feladatát.

Nagyon jól fogják tenni a kongresszusi urak, ha behatóan tanulmányozzák ezt a kérdést, mert nincs az a magas közteher, melyet a városi polgárnak a jól jövedelmező ipar és kereskedelem elviselhetővé nem tenne.

A törvény, jog és igazság jelszavaival iudult meg az új aera, melynek tisztaságát és egészséges voltát máris érezzük. Súlyos anyagi bajaink közepette is. És ezért bizunk benne, hogy a kongresszus határozatai: Magysrország várossainak riadója a boldogulásért, nem lesz kiáltó szó a pusztában! Meghallgatásra fogunk találni. Jobb törvényeket fogunk kapni és melegebb érdeklődésben, nagyobb gondozásban lesz részünk mint a hogy eddig tapasztaltuk.

E cél elérésére ül össze a kongresszus, melyen az eddig jelentkezett huszonöt városon kívül még bizonyára számosan fognak részt venni.

Reméljük, hogy a városok parlamentjéből a mi városunk sem fog hiányozni.

A suhancz elhallgat, Berta és Tivadar tapsolnak. „De capo, de capo.” A halásznak hizeleg a tetés. Felemelkedik, a fejével köszönetet int s újra kezdi a dalt.

— Gróf ur, nekem ez a dal kell!

Berta akarata parancs: a gróf kérdészködi, hogy mi a czime ennek a dálnak, ki a szerzője, hol lehet kapni. Közben nehéz ezüstpénzt csusztatott a lazzaronne markába. Az mosolyog, hófehér fogsorát mutatva:

— Niente!

Népdal, mely szájról-szájra száll, senki sem szerezte, senki sem szedte kottára. Mit tegyünk?

— Gróf ur, nekem ez a dal kell!

Tivadar gróf ur kibuzza a jegyzőkönyvét a papírra veti a dal hangjegyeit úgy, ahogy tudja. Berta egyre nógatja.

— Gróf ur, ezt a dalt én a télen énekelni akarom: érti?

— Majd meglássuk.

A tenger hullámai zajlanak. A halászyerek hanyattfekszik a bárkában s a szivarcsutokot rágja, Berta és Tivadar tovább mennek, suttognak. A művésznő ráút legyezőjével a gróf kezére.

— Ha megkapom a dalt, akkor igen...

Hugó, a zeneszerző, szobájában ül és dolgozik. Hangjegypapírok tömkelege lepi el az asztalt, a zongorát, a pallót. Hugó szorgalmas ember, tehetsége is van, a nevét is sokan ismerik, de még mindig nem híres ember. Még mindig nem alkotta meg azt a munkáját, amely a kezdőt ismertté, az ismert zenészt híressé, a híres embert pedig művészóriássá teszi. Azt a munkát, mely a kiadók tiszteletdíját egy csapással négyszeresen-ötszöresen felszökkenti.

Kopogtatnak, előkelő külsejű ember lép be a szobába. Átkozott dolog, hogy épen most háborgatják, talán most találta volna meg az igazi dallemot.

— Mi tetszik?

Tivadar grófnak sürgős kérése van. Egy népdalt hallott Nápolyban, futólag feljegyezte erre a papírdarabkára s arra kéri a fiatal zenészt, hogy készítse el hozzá a kíséretet.

— Hm. Sok dolgom van. Mesterembernek való munka. Össze-vissza két gondolat kell hozzá...

A tiszteletdíj mesés. Csak pár ütem az az egész. Hogy milyen lesz, az nem kérdés, csak gyorsan készen legyen.

— Nyolcz nap alatt.

A képviselőház legközelebbi ülését a jövő csütörtökön, március 1-én tartja. Napirenden lesz a belügyi költségvetés tárgyalásának folytatása a a mennyiben az idő engedi, a kereskedelmi tárcza tárgyalása.

Szell Kálmán üdvözlése Szabadkáról te legrafalják, hogy a város törvényhatósági bizottsága a mai közgyűlésen egyhangulag bizalmat szavazott Szell Kálmán miniszterelnöknek és elhatározta, hogy miniszterelnökségének első évfordulója alkalmából üdvözlő feliratot intéz hozzá.

A jegybank új kormányzata. A hivatalos lap legutóbbi száma közli az osztrák magyar banknál beállott kormány változásra vonatkozó iratokat. — Az első, dr. Hauer Gyula kormányzó felmentése érdemei elismerése a az első osztályú vaskorona renddel való kitüntetésével. — Azután jön dr. Lovag Bilinski Leo szolgálaton kívüli miniszternek kormányzóvá való kinevezése. Madarassy Pál v. b. t. t. alkormányzót az állásra újból kinevezték, helyettese pedig Horváth Elemér miniszteri osztály tanácsos lett.

Botrány az alsó ausztriai tartománygyűlésen.

febr. 26.

Bécsben alsó ausztria tartománygyűlésén megint botrányos jelenet játszódott le Schneider antiszemita és Noske liberális képviselő közt.

Schneider Noske szemére vetette hogy ő egy közönséges biztosítási ügynök, mire Noske élesen vágott vissza. Azt mondta hogy Schneider városi vízvezetési ügynök és bélyegző hamisító. Schneider, aki a beszéd alatt a folyosón volt, berohant a terembe és a házközepére állva, kiáltotta Noskenak:

— Oh te csirkefogó! Te megfizettél a szidó szolgálatot! Te tetves! Ne félj, még megkapod a magad pofonait!

— Olyan sokára? Nagyon sürgős volna!
— Teljes lehetlenség előbb, de nyolcz nap alatt bizonyosan meglesz.

— Helyes. Áll az alku.

Tivadar gróf távozik. A kezén egy legyező könnyed ütést érzi. „Ha megkapom a dalt...” A zene szerző kezébe veszi a papírt.

— A dallam nem is rossz... a tiszteletdíj sem megvetendő. Egy óra alatt kész hozzá a kiséret... Ah, hiszen van rá időm, nyolcz nap... lássunk a magunk munkájához.

Egy hét múlva Tivadar gróf, pontosan, mint a halál, megjelenik Hugó barátunknál. Láttára ez összeborzad, mintha kísértetet látna. A dalról elfelejtkezett; elfelejtkezett úgy, mint ahogy csak a szabó számlákról szokott. Mit tegyen? Hamar valani hazugságot! A dal készen van, de most dolgozik rajta a másoló.

Hanem holnap reggel egészen bizonyosan hazaviszik.

— Tehát holnap.

— Szavát adja rá?

— Szavamat, gróf ur!

Most pedig... hol is az a papírszelet? Itt van valahol a hangjegyek között, vagy a tápapapírosok alatt, de hol? Hugó keresi,

A dühöngőt csak nagy nehezen bírhaták arra, hogy hagyja el a termet. Az elnök rendreutasította Schneidert, Noske pedig nagy derűtlenség mellett folytatta és fejezte be beszédét így: Ha Schneider a parlamentbe illő férfi lenne, foglalkoznék vele, de egy olyan emberrel szóba állani sem lehet. En Schneider urat kegyelmesen elbocsátom. Amen.

A mikor a koczka dölni kész.

— A háboru. —

febr. 26.

Az angol-bur harcztérről szomorú, vigasztalan hírek érkeznek a burokra néző. Ugy látszik döntén van a háboru koczkája a burok hiába áldoztak annyi vért, a nyers tulerő győz.

Mély megilletődéssel értesül majd az egész világ erről az eseményről, a mely nem teszi kisebbekké a burokat.

Az angol komoly politikai körökben a harcztéri helyzetnek jobbra fordulása ellenére sem igen hiszik, hogy a nagyobbalkerek után is egyhamar bevégezdnék a háboru, sőt inkább a folytonos fegyverkezés arra mutat, hogy hosszabb tartamu lesz a hadjárat. Az angol nép el is van készülve arra, hogy a háboru legalább özsig el fog tartani. Békére egyáltalán nem vágnak valami nagyon, hanem inkább azt az óhajtat hangostatják, hogy a jövőre nézve Angliának helyzetét Dél-afrikában egyáltalán ne lehessen többé fenyegetni.

Durbanból tegnapi kelettel jelentik:

„Ladysmith felszabadulásának híre itt mind nagyobb hiteltel talál.

Cronje, az ő 8000 főnyi seregével heves küzdelem után megadta magát. 1700 bur részint elesett, részint megsebesült. A sebesül-

kezd. Hiába. Ideges lesz. Össze-vissza dobálja a kéziratokat, a könyveket, a zenedabokat... a papir csak nem kerül elő. Ekkor lép be a szobába Róbert, Hugó barátja és kartárs. Hugó elpanaszolja neki a baját s újra elkezd félőrülten duni a papírosok közt.

Róbert mindig nyugodt és hidegvérű. Elkezd rendszeresen keresni, egyik lapot a másik után emeli fel s rendszeren egymásra fektetve rakja le, Nygyedóra alatt szerencsésen megtalálja Tivadar gróf sokat keresett kéziratát. Hugó atig fogy ki a hálálkodásból.

— Hanem most olyan ideges vagyok, úgy felizgatott ez a dolog, hogy nem tudok dolgozni. Kedves Róbertem, tedd meg azt a szivességet, ird meg hozzá azt a pár ütemet. Megteszed?

Róbert tollat vesz s hozzálát a munkához. Hugó a díványon ül és nézi.

— Készen van! Hanem mondhatom, hogy nyomoruságos munka.

A gróf megkapja a szerzeményt. Rövid időre rá a levélhordó csomagot hoz Hugónak — a dal egypár nyomtatott példánya hull ki belőle. Gyönyörű címlap, ezzel a felirással: „Ének hangra, zongorakísérettel szerzette X. Hugó.”

Hugó megdermed az ijedségtől. Esze

tek közt van Cronje tábornok is. Kitchener tábornok is megsebesült a balkarján.

A burok nem csüggenek mégsem.

A brüsszeli Vöröskereszt-egylet titkárnője Brom Erzsébet asszony, Petóriában Krüger elnökkel és Reisz államtitkárral beszélt. Mindketten ma is a legjobb reményekkel vannak eltelve és a győzelmet biztosra veszik. Mindketten kijelentették, hogy az angolok Bloemfonteintől Pretóriáig vezető uton 150 ezer burrt fognak találni, a kik készek a hazáért vagy győzni vagy meghalni.

Közvilágítás.

— A nagy bizottság gyűlése. —

(A tárgyalás 2 dik napja)

A közvilágítás ügyében kiküldött nagy bizottság szombaton délután folytatta és befejezte a tárgyalásait. Sőt döntött is az ügyben mert a „Ganz és Társa” cég által tett együttes ajánlatot fogadta el.

A gyűlésen Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnököl a ki azt a kérdést vetette föl, hogy vajon a bizottság egy társaságnak, vagy egy helyi részv. társaságnak adjon e a város engedélyt.

Némi alakításokra vonatkozó szaváltások után Marton Imre a részvénytársasági formát ajánlja.

Aczél főmérnök ellenzi az engedélyezést. Oláh Károly egy harmadik megoldási módot ajánlj az utóajánlatok alapján, nevezetesen vegye át a város három esztendőre a közvilágítást a Magyar Forgalmi utóajánlata alapján s ha nem látja majd azt kedvezőnek, adja át a Magyar Forgalmi.

Bakonyi Samu dr. szerint ez az indítvány túlhaladott, amennyiben a nagybizottság már elvetette a házi kezelést. A helyi részvénytársasági forma mellett szól.

ágában sem volt, hogy a gróf ki fogja nyomtatni a dalt s azért meg sem mondta neki, hogy a kiséretet nem ő, hanem Róbert csinálta. Meg kell mentenie a jó hírnevét. s kibékíteni Róbertet, aki az árulásnak volt dolgon dühöngeni fog. Szalad barátjához. Zeneszerző is tud diplomata lenni, ha akar. Előbb óvatosan tapogatózni kezd:

— Te, az a dal... tudod, ha kinyomatnák... a te neved...

— Szent Beethovenre kérlek, hagyd ki a nevemet a dologból. Semmit sem akarok tudni róla. Nem szeretném, ha a világ megtudná, hogy megrendelésre idegen tojásokat költök ki.

— De mégis csak kell nevet írni a címlapra!

— A manóba is, ha belemásztál a dologba, nyomasd rá a magad nevét.

Diadal! Pár hét múlva Berta egy hangversenyen énekl a dalt és szenzációs sikort arat. Más énekesnők követik a példáját s Hugó híres emberré lesz. A lelkesülés rátóduló hullámaik ugyan mindig szerény zavarodottságtól utasítja el magától, de ez mitsem használ. Hugót híressé tette az a dal, melynek melódiáját egy nápolyi halász, kiséretét pedig Róbert csinálta meg...

Koppel János.

Zádor Lajos a részvénytársaság formát pártolja.

Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester, a nagybizottság elnöke felteszi a kérdést: akarja-e a bizottság azt, hogy a város magán vállalkozónak adjon-e concessiót?

A nagybizottság egyhangulag nem mellettel felel.

A czél főmérnök ajánlja a Ganz Augsburgi Tróst, féle ajánlat elfogadását. Marton Imre is e mellett nyilatkozik.

Dobieczy Sándor szívesen adta volna szavazatát Tróstre is, ha az utóajánlatában a magánlégszészárt leszállította volna. Majd összehasonlítást tesz a két társaság által tervezett r. t. illetőleg. Ő a magyar vasúti forgalmi r. t. által tett r. t. formula híve s azt fogadja el.

Kardos László különösnek tarja, hogy a város első sorban maga, nem pedig a közönség hasznát tekinti, fejtegeti a két r. t. ajánlata közötti különbséget s arra a konkluzióra jut, hogy legelőnyösebb a forgalmi ajánlat.

Bakonyi Samu szerint arról van szó, hogy melyikben van bizalom a Ganz-Augsburgi-Tróst társulatok által tett ajánlatában bízunk. — Összehasonlítást tesz az ajánlatok között s végeredményében kedvezőbbnek tartja a három társulat által tett együttes ajánlatot.

Ezután szavazásra került a sor.

Elfogadja-e a bizottság a Ganz és társa által tett részvénytársasági formára tett ajánlatot?

A jelenlevő 20 tag közül tizennyolc tehát a többség a Ganz és Társa czég által tett együttes ajánlatot fogadta el.

Az ipartestület közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

— február 26

Tegnap délelőtt tartotta meg a debreczeni ipartestület első évi közgyűlését a városháza nagy tanácstermében.

A gyűlés lefolyásáról a következőket jelentí tudósítónk.

Tíz óra felé a határozat képeesség konstataciója után nyitotta meg az ülést Tóth Kálmán ipartestületi elnök. A városi tanács részéről Bészler Károly és Király Gyula tanácsnokok, az iparhatóság részéről Szentpétery Ferenc rendőr fogalmazó, a kereskedelmi és iparkamara részéről Kovács István fogalmazó vannak jelen.

A megnyitás után dr. Botz Elek jegyző felolvassa a tanácskozás menetét irányító szabályokat, mely után dr. Körössy Kálmán a testület ügyésze felolvassa a múlt csonka évről szóló jelentését az előjárásnak. A jelentés tiszta és világos képét adja annak a nagy munkának mit az előjárás végzett a testület megalakítása, vezetése körül; beszámol azon ténykedésekről, melyeket az ipartestület iparosaink érdekében a múlt évben végzett. Hosszas és lelkes eljenzéssel fogadták a jelentést a szép számmal egybegyűlt tagok.

Mielőtt azonban elfogadásra került volna Széplaki József az ipari hitel szövetkezet és ipartestületi betegsegélyző pénztár ügyében interpellálta meg az elnököt.

Tóth Kálmán elnök röviden világosan

felelt az interpellációra, a hitel szövetkezet ügye a központi szövetkezettel való, de pár hét alatt elintézendő differenciák miatt késik. A betegsegélyző pénztár felállítására pedig a ker. betegsegélyző görđített akadályokat. De hasztalan, mert az akadályokkal részében már meg is küzdött az ipartestület, részben ezután fog megküzdeni s aztán mindkét intézmény megfog valósulni. (Éljenzés.)

Kormos könyvelő olvassa föl ezután a múlt évről szóló zárszámadást, melyet elfogadnak, ugyezintén elfogadják a jelen évi költség előirányzatot is.

Ezután következnek az előjárás 12 tagjának kisorsolása, előbb azonban Davidházy Kálmán indítványára a gyűlés köszönetet szavaz az elnöknek és előjárásának buzgalmaért és sikeres működéséért.

Kisorsolják a 12 előjárásági tagot; Tóth Kálmán indítványára azonban újból beválasztják mindet. Beválasztottak: Friedvaleszky Rezső Szedlák József, Konrád János, Asztalos István, Szabó Ferencz, Bauer Ignác, Tóth Bálint, Dinnyés Gyula, Kurucz Miklós, Blaszkovits Mihály, Bisutka Gábor, Stegmüller Árpád.

Ezután következik 12 póttag választása. Megválasztottak: Matula Ede, Morvai Sötér, Nagyházi János, Nagy József, Flascher György Czabán Dániel, Horváth András, Fux János, Varga József, Jakab Károly, Weisz Sándor és Juhász István.

Számvizsgálókul ujalag ifj. Konecz Lajost, Rössler Richárdot és Jobbágy Imrét választják meg.

Végül dr. Bocz Elek jegyző Tóth Kálmán és társainak a városi tanácshoz terjesztendő indítványát olvassa föl, melyben ipari bérnyhelyek felállítására kéri a tanácsot, mivel erre a jelen alkalom, igen kedvező amennyiben a bérnyhelyek felállítására szerződést lehetne kötni azzal, ki a közvilágítást megkapja. Az indítványt egyhangulag elfogadják.

Több tárgy nem lévén elnök a gyűlést a tagok élénk éljenzése közben bezárja.

Luccheni újabb gyilkos merénylete.

— Saját tudósítónktól. —

február 26.

Az elvetemült orgyilkos újabb merénylettel adta tanuságát vad lelkületének s javit hatatlan megrögzöttségének.

A genfi fogházban, hol a gyilkos Lucchenit Svájc álhúmanus törvényei szerint meglehetősen szabadon tartják, olyan jelenet játszódott le, mely újabb világot vett király-nékné gyilkosának elvadultságára. Luccheni, mint Genfből írják gyilkos merényletet követett el Perni fogházigazgató ellen. A merényletet eddig eltitkolták, de most nyilvánosságra jutott minden részleteivel együtt.

A N. W. Tagblatt értesülése szerint így történt a dolog: A legutóbbi vasárnapon a Luccheni cellájával szomszédos cellából tudvalevően két fogoly megszökött, kiket nár másnap Franciaországban elfogtak. Mikor Luccheni a szökésről tudomást szerzett nagyon nyugtalanná vált.

Ehhez járult, hogy kedden Luccheni a fogház igazgatójával akart beszélni és midőn ezt a kérését teljesítették, azt kérdezte az

igazgatótól, igaz-e, hogy ezentul hetenként csak egy könyvet fog olvasásra kapni. Mikor az igazgató a kérdésre igennel felelt, Luccheni dühöngeni kezdett, úgy, hogy azonnal cellájába kellett vezetni.

Három óra mulva Luccheni ismét az igazgatóval kívánt beszélni. Előbe vezették, s Luccheni megismételte kérdését, mire az igazgató kijelentette, hogy már megadta a választ s azon nem változtat. Luccheni erre gorombáskodni kezdett és ezt mondta az igazgatónak:

— Még megbánhatja, hogy nem teljesíti kérésemet!

Az igazgató erre elfordult Lucchenitől de ebben a pillanatban észrevette, hogy Luccheni hegyes eszközt ránt elő.

Mint a villám megfordult és megragadta Luccheni dőfésre emelt kezét. Iszonyú küzdelem támadt kettőjük közt, de csak kis ideig tartott.

Az ajtónál álló őrk a zajra besiettek és lefegyverezték Lucchenit. Luccheni kezében egy konzerv-skatulya kulcsából készített hegyes szuró eszközt találtak, mely szíjjal volt ellátva.

Az ártalmatlaná tett Lucchenit azonnal visszavitték cellájába, s rövid idő mulva új börtönébe, egy földalatti cellába vitték, honnan csak minden harmadik napon bocsájtják ki a világosságra.

A genfi büntető törvény 27-ik szakasza Luccheni bűnét a földalatti cellával bünteti melynek tartama egy hónaptól öt évig terjed.

Ime, mit a királyné meggyilkolásáért nem tettek meg vele, szigorú börtönbe vetik, egy fogházigazgató megtámadásáért.

A gyermek mint tanu.

— Saját tudósítónktól. —

Nagyvárad, febr. 25.

A férj meg akarta ölni a nejét, mert az elhagyta őt... A brutális állapot vad erejével már letépette a földre, kését előrántotta, szíven akarta szúrni.

És ekkor... az anya jajveszékelésére fölriadt álmából kis hároméves leányuk leugrott az ágyról, átkarolta apja nyakát és sirva pihegve gügyögte:

— Apám, ne bánisd édes anyámat!

És az őrjöngő, robusztus ember kezében megállt a kés.

Ott állottak tegnap nárman a nagyváradi esküdtszék előtt. Az apa, mint vádlott, az anya, mint vádló, a gyermek, mint tanu.

Az asszony vad gyűlölettel vádolta a férjét, Nagy Istvánt, a vad külsejű komédi cselédembert. Kérte az esküdteket, hogy büntessék meg szigoruan, kegyetlenül.

A vad, halálos gyűlölség e visszatesztitő tusáját, a férj és hitves bestiális marakodását a gyermek ártatlan arczal nézi végig. Ott ül nyugtalan tekintettel, szorongó szívvel a tanuk padján s elmondja a bírának az esetet.

Az esküdtek, minthogy csak könnyű testi sértés történt: enyhe verdiktet hoztak. A bíróság ennek alapján két havi fogházra és husz korona pénzbüntetésre ítélte a vádlottat s az egész büntetést kitöltöttnek mondták a vizsgálati fogsággal.

Nyomban szabadlábra eresztették. Az asszony hazavitte magával a kiesikét, a férj is elment valamerre. Nem is néztek egymásra.

Szerelemből.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest febr. 25.

A családott szerelem adta kezébe a gyilkos fegyvert egy hivatalnok leánynak, hogy azzal kioltsa egy hivatalnok társa életét, mivel azelőtt szerelmi viszonya volt.

Debreczenből került föl a fővárosba Kőrner József 28 éves debreczeni születésű hivatalnok. Egyik magánvállalatnál kapott hivatalt, hol megismerkedett a hasonló minőségben alkalmazott Knyoskó Kornéliával egy szép kis hivatalnoknővel.

Az ismeretségből szerelem lett; a férfi és a nő nagyon megszerették egymást és a hivatalos órák lemorzsolása után együtt bolyongtak kart-kartba öltve a zibongó körutakon.

A férfi azonban megunt a viszonyt s véget akart neki vetni, hogy mást vegyen el feleségül.

A leány hiába tett neki szemrehányást, hiába kérlette, hogy ne hagyja el. Végre is elhatározta, hogy megöli a hűtlent. Ma délelőtt nem ment a hivatalba és delben megleste az Üllői-uton Kőrner t.

A minl a leány meglátta a közelgő Kőrner t, forgópisztolyát előrerántotta és elsütötte.

A férfi azonban észrevette a bajt és egy ügyes ugrással az éppen akkor arra haladó villamos koci mögöttermet. A golyó a szemben levő ház falába furódott.

A leány ekkor úgy látszik megijedt és félelmében elejtve a forgópisztolyt — hangos sirásra fakadt.

A IX. kerületi kapitányságnál azt vallotta, hogy egy társnője rábeszélésére követte el tettét, a melyet különben már megbánt. Az ügyet áttették a törvényszékhez, a leányt pedig szabadon eresztették.

Elvetemült apa.

— Saját tudósítónktól. —

Derecske február 25.

Egy minden emberi érzésből kivetkezett apa rémtettéről ad hirt derecskei tudósítónk.

Tegnap előtt óta egy apa határtalan elvetemültsége tartja izgatottságban Derecske lakosságát.

Máthé Balogh Sándor derecskei molnár felesége pár nap előtt 13 éves kis leányán gyanus tüneteket vett észre. Az anya kétségbeesve vállatóra fogta a lányát, ki hosszas faggatás után, nagy zokogás között bevallotta, hogy ő az apja áldozata, ki állati vad vágyában szerencsétlenné tette a saját lányát.

Az anya erre orvosi kezelés alá adta kis eányát, azután, mikor férje hazajött keserű szemrehányásokat tett neki elvetemült tetért.

Máthé Balogh Sándor egy darabig hallgatta felesége korholását, — de később dühbe jövén, kést ragadott, s gyermekeire rohant, megakarvagylkolni őket.

A megrémült gyermekek sikoltva menekültek atyjuk elől, míg a szomszédok a csendőrséghez szaladva, értesítést vittek az esetről.

A csendőrök nyomban a helyszínére sztek; a mint Balogh Sándor meglátta őket, bezárta a szoba ajtaját s fölakasztotta magát a gerendára. A kötél azonban elszakadt; ekkor kést vett elő Balogh Sándor s azzal akarta magát megölni, de a csendőrök akkorára betörték az ajtót s megakadályozták tette elkövetésében.

Megvasalták s kis gyermekeinek és feleségének hangos zokogása közben kísérték az elvetemült apát a laktanyába, onnan pedig tegnap szállították be vasban a debreczeni kir. törvényszék fogházába, hol romogva várja az esküdtek ítéletét.

NAPI HIREK.

Márczius 15.

Közeledik a nagy nemzeti évforduló, a mely napon a magyar nemzet minden tagja visszagondol ama esodás nagy napokra, a midőn oly eszmék jutottak diadalra, melyek megteremtették a legújabb — Magyarországot.

1848. márczius 15.

A nagy idők nagy alakjai egymásután tűnődnek le az élet szinpadáról, de tetteik emlékéit őrzí a nemzet története, mely vérebe megy át az utódoknak, a kik dicsőidik azokat a kik hivek s nagyok voltak.

Márczius 15-ike mindég ünnep nap a magyar hazában s az lesz ez idén is.

Városunkban már is készülődnek hozzá, hogy illő fényvel ünnepeltesék meg a nagy évfordulót.

Természetes, hogy a vezérszerepet az ünnepség rendezésében a főiskolai ifjuság viszi, mely az ő főiskola falain belől rendezi ez után az ünnepélyt.

Este lesz a „Bika“ disztermében a Petőfi dalkör emlékünnepe, míg a „Margit“ fürdőbe a vasuti gépjavitó műhely tagjai rendeznek hasonlót.

Valószínűleg a kereskedelmi ifjuság is megünnepli e napot.

De megünneplik az összes nagyobb és kisebb tanulók is, mert az összes felsőbb és alsóbb iskolák növendékei szorgalmasan készülnek a hazafias ünnepélyre.

Szóval Debreczen önmagához méltóan fogja meg ünnepelni márczius 15-ike emlékét.

— Az ügyvédi kamara jubileuma. A debreczeni ügyvédi kamara választmánya tegnap a kamara negyedszázados évtordulója napján teljes ülést tartott, melyen a választmány összes tagjai résztvettek. Az ülés egyik fontos tárgyát a kamarai intézmény huszonöt éves multjának méltó formában megünneplése képezte. Elhatározták, hogy a márczius 25-én tartandó közgyűlés tárgysorozatába ez ünnepélyt is felveszik s emlékbeszédet tartanak. Az emlékbeszéd tartására Takács Ferenc választmányi tagot kérték fel, ki a megbízatást elfogadta. Ülés után Márk Endre kamarai elnök vendégelte meg a választmány tagjait, hol mint ügyvédeknel szokásban van, teméntelen tósztok fogyasztattak el. A kedélyes multság a hajnali órákban ért véget.

— Egy herceg halála. Hát biz úgy van az! Jól mondta a rucsjai kántor, hogy „ritka ember ki a halált elkerüli“, mert még a hercegek is hódolnak neki ha Karnevalnak hívják is. A jó Karneval herceg olyan formán tántorog már, mint a mulatsággal eltelt emberek szoktak úgy hajnal tájon, amikor már bevillant a táncztermek színes üvegtábláin az ébredő szürkület.

Az érzékei tompulnak s egyre magasabb tetőfokra hág a pezsgő gőze mimoros agyában. Egy-egy leheletszerű ásitást sem tud már elfojtani, szinte leri arcáról a vágy; aludni, csak aludni, haj, mert édes az álom, a hajnali álom.

De azért a más k pillanatban összeszedi még magát s csöndes, alig észrevehető imbolygással keresi fel a tánczosnőjét s beteges vágygyal öleli körül ringó derekát. Rökedtre, rikácsolóra válik a hangja, mikor odakiáltja az álmos cigánynak: no még egyszer azt a nótát, azt a duhaj veszekedett nótát.

... Ugy szokott az lenni.

Mindenféle szerelmenek vége szokott lenni...

Es járja gyűrött ruhájában, elázott ingmellel, csuronviz ingallerral, szilajon, veszekedett kedvvel. Egy-egy fordulónál pedig úgy tetszik előtte, mintha a körülötte bóbiskoló gardedámok is táncra kelneek egymással, a fényes luszter, mely csak úgy öntötte ragyogását, lassan ereszkeidnek le a plafonról...

Azután vége... az utolsó táncz már erőltetett ez összetöri a testet. Haza, csak haza... pihenni, aludni édes, hajnali álmat...

— Monaco — Debreczenben. Olvasóink talán esodálkozva huzzák fel szemöldökeiket. Monaco — Debreczenben? — Pedig ilyen is van. Tessék csak elnézni vasárnap délutánként a Hüvelyes és a Fűvészkeret utca tájkára, olyan pénzre való játék még talán Monacóban sincsen, mint ezen dicső utcák házfalai mellett, hol inas légiók játszáka a falhozdobást, az ügyhöz méltó nemes buzgalommal, s ugyancsak haragos pillantásokkal sőt kellemetlen szavakkal illetik a szerény járókeidket, ha mulatozásaikban a járda igénybevitelével háborgatják őket. Felhívjuk a rendőrség figyelmét a vasárnap délutáni szórakozóhelyre.

— Egy urinő halála. Nagy gyász érte városunk egyik legelőkelőbb köztisztelőben álló uri családját, Mayer Emil gőzmalmi igazgató családját. Anyósa öz. Heinrich Ignáczné szül. Trelezky Francziska urinő, városunk egyik ősrégi nemes családjának utolsó sarja, tegnap délután jobb létre szenderült, a szomorú eset által mélyen sulytott család a következő gyászjelentést adta ki. Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, szeretett anyánk, nagy és dedányánk Öz. Heinrich Ignáczné szül. Trelezky Francziskának hosszú szenvedés után, f. évi február hó 25-én délután 1 órakor 79 éves korában történt elhunytát. A szeretett elhunytak földi részei e hó 27-én d. u. 3 órakor fogtak a róm. kath. egyház szertartása szerint az István malom telepén levő igazgatói lakashól, a Szent Anna utcai temetőben örök nyugalomra letéteit. Az engesztelő szent mise áldozat f. évi mártius 1-én d. e. 9 órakor fog az egek Urának bemutatatni. Mely gyászszertartásra rokonainkat és ismerőseinket tisztelettel meghívjuk. Debreczen, 1900. február hó 25-én. Heinrich Sándor nejével Herrijkával és gyermekeivel Ilona, Gyula és Giza

Heinrich Jozsefa férjével Mayer Emillel és gyermekei Jenő, Olga férjével Böhm Ferenczel, leánykájuk Lili Béla és Géza. Az örök világosság fényeskedjék néki!

— **Hangverseny Bőszörményben.** Igen szépen sikerült mulatság volt Bőszörményben szombaton, amelyre Debreczenből is sokan rándultak ki. A gymn. tanári kar rendezett hangversennyel és felolvasással egybekötött táncmulatságot. A hangversenyen szereplők mindegyikének nagy tapsviharral adózott a szép számu közönség, Galánffy Ágnes k. a t pedig ki különösen a saját szerzeményü tanár csárdásával ért el frenetikus hatást, gyönyörű csokorral lepte meg a figyelmes rendezőség. A mulatságon — melynek párja eddig Bőszörményben alig volt — az első négyest 140 pár tánczolta. Dícséretül még mondhatunk annyit, hogy az utolsó csárdist $\frac{1}{2}$ -kor még sokan tánczolták.

— **Eljegyzés.** A Magyar testvérek kedvelt zenekarának egyik rokonszenves tagja Magyar Lajos ma tartja eljegyzését Jónás Sándor zenész kedves leányával Matildal. Gratulálunk!

— **Vándorló hulla** Szegény, szép kis Pataky Margit! Szomorú volt az élete, úgy bántotta, úgy fájt a szíve, aztán meghalt és még sem nyughatott. Még tavaly történt Szovátan, hogy a szép Pataky Margitot egy reggel halva találták. Beszéltek haláláról sok mindent, beszéltek, hogy a szíve szakadt meg, de beszéltek azt is, hogy Pataky Margit mérgezte magát. Odakerült aztán a szép leány az orvosok bonczoló asztalára s bélrészeit fölküldték Budapestre az országos vegyintézethez, Tudós tanárok keresték benne a mérget... Ma aztán egy négyoszlopes bádogszelenczében visszaküldték a debreczeni kirtörvénysekhez, mely átküldte eltemetés végett a bűnügyi osztályhoz. Ma temetik el a szép Pataky Margit a debreczeni temetőben fog végre megnyugodni.

— **Egy inas gyermek szerencsétlensége** Török Sándor, 14 éves kovácstanonc mesterének, Eötvös Lajos Paacsirta-utcán lévő házában a kertre nyíló ajtót akarta kijavítani, de mert nem tudta kívülről kinyitni, hát a kerítésen akart átugrani. Fel is mászott, de megcsuszott és oly szerencsétlenül bukkott le hogy jobb vállán kulcsontjai eltörték. Beszállították a városi kórházba.

— **Összeesett az utcán.** Ma délben, mikor legnépesebb volt a Csapó utca, egy asszony szerencsétlensége nagy csődületet idézett elő. — A szerencsétlen asszony egyszerre csak megtántorodott és hanyat vágta magát a kocsiuton, de esés közben megebezte fejét a gyalogjáró szegélyén. Az összeesett asszonyt a legközelebbi kapu alá vitték, a hol nem sokára magához tért. Gulyás Máriának hívják és már rég időktől szivbajban szenved, a mely most ép az utcán lepte meg. Hazaszállították lakására.

— **Baleset.** Könnyen végzetessé válható baleset történt ma reggel $\frac{1}{2}$ 9 órakor a Corso-palota előtt. Két vidéki fuvaros kocsija ütközött össze. A gazdáknak szerencsére nem lett bajuk a karambolból, de szegény lovaik annál rosszabbul jártak, Grósz Mór fuvaros egyik lova annyira megsérült, hogy ki kellett fogni a kocsiából. A baleset nagy nézőközönséget csodított össze melyet végül is a posztoló rendőrnek kellett szétoszlatni.

— **A Közgazdasági bank közgyűlése.** A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság VIII ik évi rendes közgyűlését tegnap délelőtt tíz órakor tartotta meg a Kereskedő társulat háza disztermében.

A közgyűlés, melyen dr. Király Ferenc országgyűlési képviselő elnökölt, a rész

vényesek élénk érdeklődése mellett folyt le. A közgyűlés tárgysorozatának első száma az igazgatóság évi jelentése volt a lefolyt 1899-ik évi üzletről, miután a felügyelőbizottság jelentése következett és ennek kapcsán határozathozatal a múlt évi nyeresemény felosztására és az igazgatóság e tárgyban indítványára vonatkozólag. E jelentéseket a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette és a felmentvényt az igazgatóságnak megadta. Az évi tiszta jövedelem 20,878 frt 90 kr. volt, a szelvényeket, 12 koronával váltják be.

Az elhunyt Erber Vilmos igazgatósági tag helyébe Fleischmann Mór nagykereskedőt választották meg Dr. Münich Aurél szintén igazgatósági tag sokoldalú elfoglaltsága miatt az eddig viselt állását tovább nem töltheti be és ezért helyére dr. Sárváry Lőrincz választották meg. — Az igazgatói tanácsba új tagul Weisz Sándort választották be.

A közgyűlésen dr. Szánthó Sámuel indítványozta, hogy az igazgatóság készítse el a tisztviselők nyugdíjalapjához szükséges alapszabályokat a legközelebbi közgyűlés elé terjeszse be. Elfogadták. Gyűlés vége tizenegy órakor.

— **Hitközségi választások.** A f. hó 25-én megejtett hitközségi választások alkalmával a debreczeni aut. orth. izr. hitközség képviselő testületébe beválasztottak:

Friedman Ábrahám, Fürst Ignác, Grosz Sámuel, Golberger Dávid, Goldstein Péter, Gyémánt Salamon, Hartstein Lipót, Imgreisz Jakab, Kohn Sámuel, Klein Ignác, Klein Miksa, Kolb Lázár, Knopfler Simon, Péterffy Benő, Stork Márton, Stork Ignác, Schwarz Fülöp, Tafter Ignác, Weinberger Bernát, Weiszbrun Sámuel és Weiner Dávid.

Póttagok: Fried Herman, Gutfreund Izidor, Kolb Jakab, Kupfer Ignác, Id. Schwarz József, és Stern Herman.

Mulatság.

⊕ **A munkás. estélyt.** A m. á. v. debreczeni műhely munkásai f. évi márczius hó 15-én a Margit fürdő disztermében este $7\frac{1}{2}$ órakor társasvacsora, szak és hazafias szavaltatok egybe kötött estély rendez, melyre az érdeklődőket ezuton tisztelettel meghívja a rendezőség. A társas vacsorára előjegyeztetni lehet a Margit fürdő vendéglősnél Németh Gábor úrnál és a műhely telepen Csomor Gyula, Szrugóvicszy Ferenc és Ormós Károly rendezőknél. A teríték ára személyenként 2 korona 40 fillér, Külön meghívók nem bocsáttatnak ki. Hazafias üdvözléssel a Rendezőség.

⊕ **A függetlenségi párt bálja** tegnap este folyt le a Bika-szálló disztermében. A bálon kevés közönség vett részt, ott voltak Thaly Kálmán, Tóth János és Papp Elek országgyűlési képviselők és a helyi párt vezéremberei. A mulatság egész virradtig tartott.

⊕ **Vasutasok táncvigalma.** A Korona vendéglő fenyőgajakkal diszített izlésesen ékesített tánczterme nagy és szépszámu közönséget fogadott be tegnap este, A máv. alkalmazottak tartották tánczvigalmukat. Ott láttuk lovag Dovieczki Sándor üzletvezetőt, Boeczán Elemér állomásfőnököt és számos tisztviselőt. A táncznak csak a reggel vetett végét.

Színház.

* **Ninon.** Szombat este szép közönség előtt ment Ninon, az elsőnél sokkal jobb

előadásban, az operát ismét a szerző dirigálta, a szereplők közül ez estén, Bódi mellett Karacs szolgált rá az elismerésre, ki most is szépen oldotta meg a feladatot. A többi szereplők és a kar jók voltak,

Kis lord. Végre a vasárnap délutáni közönség is kapott egy olyan darabot, mely kárpótolta az előző délutáni előadásokért. Szereplők jók voltak. Közülök T. Halmi Margit művészi játékát kell külön elismeréssel illetnünk.

Virágcsatá-t adták vasárnap este. A darab jól ment. Tanay ur az újságíró szerepében hülyeintézetű menekültet produkált. Egyéni felfogás dolga.

TÁVIRATOK.

— „A Debreczeni Hirlap” saját külön tudósítójának eredeti táviratai. —

Cronje beszorítva.

Budapest. (A Debreczeni Hirlap eredeti távirata érkezett délután 1 óra 15 perczkor.) Londonba érkezett táviratok szerint Roberts lord katonának sikerült a Paarde hegynél fölgujtani a burok táborát. Sok sátor, élelem és harcziesszköz égett el.

A burok egyetlen menedéke a Modder folyó csatornája, a mely 150 méter széles és ugyanolyan mély, ha ezt sikerül az angoloknak hatalmukba keríteni: győztek!

Mindazáltal Cronje erősen tartja magát, élelemmel bőven el van látva s inkább meghal, de magát meg nem adja!

A Times szerint már nem sokáig tarthatja magát, mert az angol haderő nagyon körülvette.

Cronje helyzete reménytelen.

Budapest. (A Debreczeni Hirlap eredeti távirata érke. délután 2 ó. 35 p. A Times szerint hivatalos bur körökben nagy rémület uralkodik a hadiszerencse elpártolása miatt. Cronje helyzetét, bár nagyon biznak lángszében, magok a bur hivatalos körök is reménytelennek tartják.

A béke hire.

Budapest. (A Debreczeni Hirlap eredeti távirata, érkezett délután 2. ó. Az angol lapok elbizakodottsága határtalan. Némelyik, mint például a Times, mai számukban Pretóriából vett értesüléseik szerint azt írják, hogy a burok Krüger elnököt erősen sürgetik, hogy kössön békét az angolokkal!

A hír még megerősítésre vár. Ugyszintén az is, hogy a bur csapatokban óriási az elégedetlenség és zugolódás.

Ezt a két dolgot, a békét és zugolódást lehetetlen föltennünk a burokról.

Viktória királynő utazása.

Budapest. (A Debreczeni Hirlap eredeti távirata érke. délután 2 órakor) Viktória angol Királynő németországi útjára ma elrendelték az előkészületeket. A királynő Vilmos német császár látogatását adja vissza!

Nagyon hasonlít az apjára!

Egy polgármester a minap körözlevelet adott ki. A megszőkött bűnös különös ismeretjelölésül ezt írta: Nagyon hasonlít az apjára és dohányszik.

Ez a polgármesteri bölcsesség önkéntelenül eszünkbe juttatja Heinének egyik adomáját.

Gyerekkoromban — írja a költő — egy francia dobost kvártelyoztak be hozzánk.

Napoleon gárdájához tartozott. Beszélni ugyanis nem tudtam vele, hanem azért megértettük egymást.

Ő csak elővette a dobját, eldobolta rajta a marseillais-et és én megértettem, — hogy most a francia forradalomról beszél.

Dobszóval mesélte el nekem a francziák hősiességét, Napoleon diadalait és a szomorú moszkvai visszavonulást.

Csodás dolgokat beszélt az a megütött borjubőr és én tágra nyílt szemekkel hallgattam.

Egyszer aztán arra kértem a dobost, dolgozzon nekem valamit a németekről. — Sokáig vonakodott: de végre mégis megtette.

És ekkor, óh szentséges Isten, a dob olyan tompán, olyan szomorúan szólott és egyre csak azt mondta: Dum... dum... dum... dum... És én ekkor nagyon haragudtam és nagyon szégyeltem magam.

Szegény Heine! Hát még hogy szégyenléd, ha hallanád ezt a legjobb polgármesteri bölcsességet a mely oly szomorú világot vet nemzedet szellemi tulajdonságaira:

A bűnös nagyon hasonlít az apjára és dohányszik.

CSARNOK

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G-d J-f.

I.

A sziv lángra lobban.

A Maine államban fekvő Montrealból Portlandba indulandó futárvonat zsufozásig telve volt.

Gilbert Richard new-yorki ügyvéd, midőn az elindulás előtt öt percet a zárkába ült, épen még csak egy ülőhelyet talált. Egy mogorva öreg ültetvényes, ki a padnak előreszét foglalta el, duzzogva hátrált az ablak felé, midőn Gilbert elfoglalta helyét.

Márciusban volt, a reggel, a mint ez Kanadában ily időszakban lenni szokott — havas és zuzmarás vala. A zuzmara megfagyott az ablakon, az emberek reszkettek a hidegtől, s elhagyott nyomorult kinézéssel birtak.

Gilbert, hálát adva az istennek, hogy a zárkában a kályha mellett kaphatott helyet, kibontja a még nedves hirlapot, s kényelembe helyezvén magát, olvasni akar. Szemügyre veszi a vezércikket, olvas három sort, azonban nem érheti végét. Mert az ajtó megnyílik, egy rideg szélroham hatol be és a midőn Gilbert Richard feltekint, egy új utast lát az ajtón belépni. Fiatat hölgy, és pedig a legszebb női teremtmény, minőt — a mint Gilbert e pillanatban hiszi — soha életében még nem látott.

Magas, nyulánk termete, és kissé barnás arcú volt; hosszú, fekete göndör

haja egész csipőjéig ért, — s a nagy, sötét szempár oly gyönyörű volt, melynél e világ kedvesebb nem létezett. Roskatagon, újdeden, határozatlanul állott az ajtóban, arca majd halvány, majd vörösses lett, s úgy nézett ki, mint a fészkeből kiűzött madár. Dobozokkal, különböző csomagokkal volt terhelve, s egy csinos kis bolognai ebescskét vezetett zsinóron.

Minden hely el volt foglalva, s úgy látszott, hogy senkinek sincs kedve az útjúság s szépség kedvéért kényelmét feláldozni. Mindez azonban néhány percig tartott csak, mert Gilbert Richard fölemelkedék, s nyugodtan mintha az egész természetes dolog volna, a fiatal hölgynek saját ülőhelyét ajánlja fel. A fiatal leány mosolygott — ah, minő elragadó mesoly volt ez! — elpirul, s folyékony angol nyelven de csekély francziás kiejzéssel szól:

— De monsieur, akkor önnek nem lesz helye.

— Az a monsieur-nek mitsem fog ártani. Csak szívességet tesz velem, kisasszony, ha ha helyemet elfoglalja.

— Köszönöm. Ön valóban igen jó.

— Elfoglalja a helyet és Gilbert a különböző dobozokat s csomagokat az e célra készített pócson elhelyezi. És míg ezt tevé kisse mosolygott önmagán, mert ily lovagszerep semmiképen nem illett jelleméhez, sem hivatásához. A duzzogó öreg ültetvényes pedig elégedetl enül morogva, még jobban az ablak felé húzódik.

— Monsieur, leülhet a pad támlájára, mondá a fiatal leány, kisse félénk és kaczer tekintet mutatva. — Oly kellemetlen, ha az embernek állnia kell.

Gilbert azonnal igénybe vette a felajánlt helyet, miután az ez által nyert helyzet pompás alkalmat nyújtott neki, a bájos arcot vizsgálhatni. — De ő nem cselekszi ezt. Ő nem tartozik a mostani husz éves könnyelmű, pelyhes szakáru, ledér ifjak közé, kik előtt egy csinos lányka mosolygó arca úgy tűnik fel, mint a legnagyobb varázshatással bíró tárgy az ég alatt.

Gilbert csak egy pillantást vet reá, csak egyet, aztán újra előveszi hirlapját, s ismét elmélyed a vezércikk olvasásában. A csengettyűvel az utolsó jel adatott, — egy éles fütty, morgás és siserzés — és eszeveszetten elrohant a vonat a márcziusi reggelben. A fiatal nő körültekint, a duzzogó ültetvényest látja maga mellett ülni, — az ablak egészen jégvirágokkall volt diszítve, Gilbert pedig egészen el van mélyedve olvasmányában. A hölgy gyöngye sohajt hallat és ölébe emeli kis ebescskéjét, melylyel franczia nyelven élénk beszélgetést kezd.

Frolló érti a franczia nyelvet, angolul azonban nem tud, pislog szemével és figyelmesen hallgat arra, a mit mondanak. Az ültetvényes elfordul és morog, és a törvény embere úgy találja, hogy hirlapjának betűi tánczólnak szeméi előtt és semmi sem megy agyába, csak a leány csevegése Frollóval.

Az ügyvéd most harminczöt éves, egy hivatásához szigoruan alkalmazkodó, szorgalmas jogász, ki a megvetés bizonyos nemével viseltetik minden nő iránt. Harminczöt éves, és még nem jutott eszébe, hogy házastárs után lásson, és az ifjak s leányok ily nemű bolondságaira, — mely szerelemnek nevezetik, egy cynikushoz méltóan — orrfintorítással tekint.

Jóllehet hogy számos csinos leányt és hölgyet ismert már életében, azonban, a legszebb, a legbájosabb sem volt képes sohasem jólszabályozott, rendszeres ütereit még csak egy ütényyel is sebesebb mozgásba hozni.

Honnan van tehát, hogy-e kanadai franczia nőre bizonyos érdekléssel tekintett, oly érdekléssel, minőt egy new-yorki szépség sem keltett benne? — Csak egyszerű kíván csiság — és egyéb semmi!

— Johanna nápolyi királynő arczképéhez hasonlít, melyet egykor láttam, gondolá, csak hogy annak aranyzóke haja volt.

E hasonlatosság felett elmélkedve, újra elővevő hirlapját, de a politika és külügyek,

reá nézve elveszték a vonzerőt. Tekintete a hirlap-lepel alól ismét és ismét a csinos, ingerlő arcocskára, a hosszú szempillákra és a göndör fekete hajfonatokra esett, melyek a kis turbán kalap alól letolytak. — Vajjon ki lehet ő? szerette volna Gilbert tadni. Hova utazik? Kit gyászol?

Ekkor azonban ostoba gondolatainakutadatában ismét összeszedte magát, s tizenkettedszer vevé kézbe a hirlapot.

Elmult egy óra, s elővigyázata mit sem használt. A halk franczia csevegés az ebescskével, föleiben csengett; a barna Mignon-arcocska, szeméi előtt lebegett, s akadályozta őt az olvasásban.

— Sokkal fiatalabb, — és csinosabb — az egyedüli utazásra. Szeretném tudni hova utazik és hogy várnak e rá rokonai. Mégis csak esztelenség, megengedni egy ily gyermeknek, hogy magában utazzék.

Külsejéről ítélve, alig lehet tizenhat évvel idősebb.

Érdeklődés, mely természetesen csak atyai, vagy testvéri lehetett e szép gyermek iránt, minden pillanatban növekedett. Olyan valami volt az, a mi sem meg nem fogható sem megmagyarázható, mint például: »Szeretem az első tekintetnél,« — azonban alig vala gondolható, hogy ő, egy 35 éves férfi, new-yorki jogúgyész, egy szemeruyi érzelem nélkül ereiben, egy kanadai franczia nő, egy teljesen idegen végett, ki még a gyermek cipőket is alig nőtte ki, — magát oly bolonddá tegye? Az csak valószínű volt csupán mint egy szép festmény, mint egy márvány Vénus vagy más műdarab érdekeltte őt — másként nem.

Nem szólította meg őt. Ügyvédek e tekintetben nem igen félénkek, és Gilbert nem is volt az, azonban valami, a minnek nem tudott nevet adni, elvette hangját. Csak ez a vén medve, ez az ültetvényes ne volna utjában, gondolá, kétségen kívül talána akkor valami mondani valót, a helyett hogy most némán ülve bámulja a hópejhek esését.

Folyt. köv.

Ex Sparta.

(A Tisza fiukról.)

(Vége.)

— Aztán elhangzott a szokatlan kommandó;

— Csizmát cserélni!

S ott a gléda előtt kicserélte Tisza István a maga hiányosan puczovált csizmáját a Mózes közhuszár glanczos lábbelijével.

Kukács őrmester pedig nekiállott Mózes közhuszárnak s amugy régi módi huszárosan elkerítette az apjának összes védszentjeit, hogy mer ilyen ronda csizmában kirukkolni.

Vagy egy fertályórai káromkodás után visszacserélte a csizmát az önkéntes s a közhuszár.

Lukács őrmester pedig nem adta volna egy szekér ezüst csillagért, hogy mint igaz fegyelemtartó altiszt s titkos negyvennyolczas hazafi, ilyen rendszeresen összeteremtette a Mózes közhusárt.

Hja, persze az apja, az öreg generális, az a maga szivós vékonyságával nagy szálla volt sokak szemébe.

Tisza Kálmánban egész tömege él a spártai vonásoknak.

A radványi gazdaság ispánja, Szabó Samu, egyszer észrevette, hogy a gondosan elzárt magtárban egyre fogy a buzagarmada Nyilván titkon dézsmálja valaki.

Egy este azután, hogy szalonka, vagy vadkacsa-lesre indult a granárium mellett elmentében látja, hogy az egyik ablakon kirepül egy buzás-zsák.

Akkor még nem hódított annyira tért a spiritizmus s így az ispán ur se gondolt

holmi p...
pülő z...
mászo...
a kiem...
karjaib...

Me...
pántolt...
tussal...
Gligor...
hogy p...
szokot...

Pa...
csapta...
katta a...
Sz...
ment a...
M...

kegyel...
N...
mes u...

Erdeklödés, mely természetesen csak atyai, vagy testvéri lehetett e szép gyermek iránt, minden pillanatban növekedett.

Olyan valami volt az, a mi sem meg nem fogható sem megmagyarázható, mint például:

»Szeretem az első tekintetnél,« — azonban alig vala gondolható, hogy ő, egy 35 éves férfi, new-yorki jogúgyész, egy szemeruyi érzelem nélkül ereiben, egy kanadai franczia nő, egy teljesen idegen végett, ki még a gyermek cipőket is alig nőtte ki, — magát oly bolonddá tegye?

Az csak valószínű volt csupán mint egy szép festmény, mint egy márvány Vénus vagy más műdarab érdekeltte őt — másként nem.

Nem szólította meg őt. Ügyvédek e tekintetben nem igen félénkek, és Gilbert nem is volt az, azonban valami, a minnek nem tudott nevet adni, elvette hangját.

Csak ez a vén medve, ez az ültetvényes ne volna utjában, gondolá, kétségen kívül talána akkor valami mondani valót, a helyett hogy most némán ülve bámulja a hópejhek esését.

Folyt. köv.

Ex Sparta.

(A Tisza fiukról.)

(Vége.)

Aztán elhangzott a szokatlan kommandó;

Csizmát cserélni!

S ott a gléda előtt kicserélte Tisza István a maga hiányosan puczovált csizmáját a Mózes közhuszár glanczos lábbelijével.

Kukács őrmester pedig nekiállott Mózes közhuszárnak s amugy régi módi huszárosan elkerítette az apjának összes védszentjeit, hogy mer ilyen ronda csizmában kirukkolni.

Vagy egy fertályórai káromkodás után visszacserélte a csizmát az önkéntes s a közhuszár.

Lukács őrmester pedig nem adta volna egy szekér ezüst csillagért, hogy mint igaz fegyelemtartó altiszt s titkos negyvennyolczas hazafi, ilyen rendszeresen összeteremtette a Mózes közhusárt.

Hja, persze az apja, az öreg generális, az a maga szivós vékonyságával nagy szálla volt sokak szemébe.

Tisza Kálmánban egész tömege él a spártai vonásoknak.

A radványi gazdaság ispánja, Szabó Samu, egyszer észrevette, hogy a gondosan elzárt magtárban egyre fogy a buzagarmada Nyilván titkon dézsmálja valaki.

Egy este azután, hogy szalonka, vagy vadkacsa-lesre indult a granárium mellett elmentében látja, hogy az egyik ablakon kirepül egy buzás-zsák.

Akkor még nem hódított annyira tért a spiritizmus s így az ispán ur se gondolt

ne te...
innen...
helye...
gödr...

ságo...
az is...
fogac...

sitás...

kott...

mánt...

zom...
Tón...

szér...
átsz...

den...
tek...
Rác...
esté...

vál...
son...

és...
Bél...
est...

át...

sz...
Bé...
ját...

holmi puchói csudára, hanem bevárta a repülő zsák antráliját, a ki csakhamar ki is mászott az ablakon, szépen helyreigazította a kiemelt rostélyt s beleesett épen az ispán karjaiba.

Még az agnoszkálás előtt derekasan elpántolta az ispán a hűtlen cselédet a puskatással s csak aztán derült ki, hogy a tolvaj Gligor öreg oláh béres, a ki rendre kivallotta, hogy pillanatnyi pénzavarain ilyen módon szokott segíteni.

Persze másnap reggel statárialiter elcsapta s familiástól, butorostól menten kirakatta a határból.

Szegény Gligor nagy elbusoltában felment a geszti udvarba.

Megtudakolta a kulcsártól: itthon-e a kegyelmes nr?

Nincs de estére várják.

Hát kívárta Gligor az estét s a kegyelmes ur megérkezését.

— A kulcsár nyomban be is protezsálta színe elé.

— Hát mi a baj, fiam Gligor?

— Nagy baj van, kegyelmes ur, elcsapott az ispán ur.

— A biz' elég nagy baj, de bizton nagy hiba is volt az oka.

— Belém bujt az ördög, kegyelmes uram! (Az oláhnak minden bűnre az mentesége, hogy belébujt az ördög.)

El is mondta szép sorjába, mi, hogy történt; az öreg kegyelmes ur csak csóválta hozzá a fejét:

— Fiam Gligor, itt nincs mentség. Próbálkozz valahol másutt elszegődni...

— De uram, huszonöt esztendeje szolgállok én már az uradalomban, hét gyermekem van. Meg oszt' a kit a geszti udvarról elcsapnak, nem kap az helyet sehol a világon.

Ez az érv győzött s másnap reggel az öreg kegyelmes ur csészába ült s hajtatott Radványba, hogy az ispánjánál közbenjárjon a tolvaj Gligor érdekében.

De a kapacitálás nagyon nehezen ment. A ispánnak igaza volt, de Gligornak meg hét gyereke volt s a kegyelmes ur mind a kettőt belátta, de főként az utóbbit.

Végre is az ispán hátrált meg:

— Kegyelmes uram, csak azt a csufot ne tegye velem, hogy azt a tolvajt, a kit én innen kirakodtam, újra az én kezem alá helyezze vissza. Nem hánom, vigye át Csegődre.

A kegyelmes ur nem sajnálta a fáradságot, átcsészázott a csegődi birtokára. annak az ispánját azután nagynehezen rábirta, hogy fogadja be Gligort.

Csak annyit mondott használati utasításul:

— Vigyázzanak rá, mert lopni szokott!

Ezért nevezi Magyarország Tisza Kármánt a »korruptió atyjának.«

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rác Károly zombot: Magyar Testvérek vasárnap: Veress Tóni.

A „Balaton“ kávéházban hetenkint kétszer Csütörtökön és Vasárnap csigányzenekák játszik.

Az „Angol Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek Csütörtök és Péntek este Rác Károly. Vasárnap felváltva Rác és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

A „Magyar-király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rác Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

„Corsó“ kávéházban zeneeste hetenkint 3 szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kis Béla és csütörtökön Rác Károly zenekara játszik.

Vasuti menetrend

Érvényes 1899 Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28	délután	
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13	délután	
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.45	este	
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50	délután	
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10	este	
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.4	reggel	
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1	délután	
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50	délelőtt	
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50	éjjel	
M.-Sziget	6.46 este	Gyorsvonat	11.18	éjjel	
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46	éjjel	
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26	délelőtt	
Szerencs	4.01 délután	"	7.03	délután	
Szerencs	7.— este	"	10.30	éjjel	
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24	délelőtt	
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56	este	
Debreczen—Nagy-Léta—Vértess					
N.-Léta—Vértess	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43	délelőtt	
N.-Léta—Vértess	4.21 délután	"	6.15	délután	
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17	délelőtt	
"	4.06 délután	"	7.29	este	
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18	délután	

* Min en kedden.

**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l o n n a n	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05	reggel	
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06	reggel	
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15	délelőtt	
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	1.55	délután	
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.05	este	
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.—	reggel	
M. Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.—	reggel	
Királyháza	6.45 este	Személyvonat	1.22	délután	
M.-Sziget	8.56 reggel	Gyorsvonat	4.50	reggel	
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50	délután	
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.—	reggel	
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07	délelőtt	
Szerencs	7.55 este	Személyvonat	5.10	délután	
Nagy-Léta—Vértess—Debreczen					
N.-Léta—Vértess	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25	reggel	
N.-Léta—Vértess	3.13 délután	"	1.05	délután	
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyes vonat	5.06	reggel	
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35	délelőtt	
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30	délután	
Füzes Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18	reggel	
Füzes-Abony	5.43 délután	"	11.35	délután	

Nagyon hasonlít az apjára!

Egy polgármester a minap körözlevelet adott ki. A megszökött bűnös különös ismeretjelével ezt írta: Nagyon hasonlít az apjára és dohányszik.

Ez a polgármesteri bölcsesség önkéntelenül eszünkbe juttatja Heinének egyik adomáját.

Gyerekkoromban — írja a költő — egy francia dobost kvártelyoztak be hozzánk.

Napoleon gárdájához tartozott. Beszélni ugyan nem tudtam vele, hanem azért megértettük egymást.

Ő csak elővette a dobját, eldobolta rajta a marseillais et én megértettem, — hogy most a francia forradalomról beszél.

Dobszóval mesélte el nekem a francziák hősiességét, Napoleon diadalait és a szomorú moszkvai visszavonulást.

Csodás dolgokat beszélt az a megütött borjubőr és én tágra nyíllott szemekkel hallgattam.

Egyszer aztán arra kértem a dobost, dobjon nekem valamit a németekről. — Sokáig vonakodott: de végre mégis megtette.

És ekkor, óh szentséges Isten, a dob olyan tompán, olyan szomorúan szólott és egyre csak azt mondta: Dum... dum... dum... dum... dum... És én ekkor nagyon haragudtam és nagyon szégyeltem magam.

Szegény Heine! Hát még hogy szégyenened, ha hallanád ezt a legjobb polgármesteri bölcsességet a mely oly szomorú világot vet nemzedék szellemi tulajdonságaira:

A bűnös nagyon hasonlít az apjára és dohányszik.

CSARNOK

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G—d J—f.

I.

A szív lángra lobban.

A Maine államban fekvő Montrealban Portlandba indulandó futárvonat zsufoolásig telve volt.

Gilbert Richard new-yorki ügyvéd, midőn az elindulás előtt öt percet a zárkában ült, épen még csak egy ülőhelyet talált. Egy mogorva öreg ültetvényes, ki a padnak előreszét foglalta el, duzzogva hátrált az ablak felé, midőn Gilbert elfoglalta helyét.

Márcziusban volt, a reggel, a mint ez Kanadában ily időszakban lenni szokott — havas és zuzmarás vala. A zuzmara megfagyott az ablakon, az emberek reszkettek a hidegtől, s elhagyott nyomorult kinézéssel birtak.

Gilbert, hálát adva az istennek, hogy a zárkában a kályha mellett kaphatott helyet, kibontja a még nedves hirlapot, s kényelembe helyezvén magát, olvasni akar. Szemügyre veszi a vezércikket, olvas három sort, azonban nem érheti végét. Mert az ajtó megnyílik, egy rideg szélroham hatol be és a midőn Gilbert Richard feltekint, egy új utast lát az ajtón belépni. Fiatat hölgy, és pedig a legszebb női teremtmény, minőt — a mint Gilbert e pillanatban hiszi — soha életében még nem látott.

Magas, nyulánk termete, és kissé barnás arczzsine volt; hosszu, fekete göndör

haja egész csipőjéig ért, — s a nagy, sötét szempár oly gyönyörű volt, melynél e világ kedvesebb nem létezett. Roskatagon, ljjedten, határozatlanul állott az ajtóban, arca majd halvány, majd vörösses lett, s úgy nézett ki, mint a fészkből kiűzött madár. Dobozokkal, különböző csomagokkal volt terhelve, s egy csinos kis bolognai ebescskét vezetett zsinóron.

Minden hely el volt foglalva, s úgy látszott, hogy senkinek sincs kedve az ifjuság s szépség kedvéért kényelmét feláldozni. Mindez azonban néhány percig tartott csak, mert Gilbert Richard fölemelkedék, s nyugodtan mintha az egész természetes dolog volna, a fiatal hölgynek saját ülőhelyét ajánlja fel. A fiatal leány mosolygott — ah, minő elragadó mesoly volt ez! — elpirul, s folyékony angol nyelven de csekély francziás kiejéssel szól:

— De monsieur, akkor önnek nem lesz helye.

— Az a monsieur-nek mitsem fog ártani. Csak szivességet tesz velem, kisasszony, ha ha helyemet elfoglalja.

— Köszönöm. Ön valóban igen jó.

— Elfoglalja a helyet és Gilbert a különböző dobozokat s csomagokat az e célra készített pócson elhelyezi. És mig ezt tevő kissé mosolygott önmagán, mert ily lovag-szerep semmiképen nem illett jelleméhez, sem hivatásához. A duzzogó öreg ültetvényes pedig elégedetlennül morogva, még jobban az ablak felé húzódik.

— Monsieur, leülhet a pad támlájára, mondá a fiatal leány, kissé félénk és kaczer tekintet mutatva. — Oly kellemetlen, ha az embernek állnia kell.

Gilbert azonnal igénybe vette a felajánlt helyet, miután az ez által nyert helyzet pompáz alkalmat nyújtott neki, a bájoló arczot vizsgálhatni. — De ő nem cselekszi ezt. Ő nem tartozik a mostani husz éves könnyelmű, pelyhes szakáru, ledér ifjak közé, kik előtt egy csinos lányka mosolygó arca úgy tűnik fel, mint a legnagyobb varázshatással bíró tárgy az ég alatt.

Gilbert csak egy pillantást vet reá, csak egyet, aztán újra előveszi hirlapját, s ismét elmélyed a vezércikk olvasásában. A csengettyűvel az utolsó jel adatott, — egy éles fütty, morgás és sístergés — és eszeveszetten elrohant a vonat a márcziusi reggelben. A fiatal nő körültekint, a duzzogó ültetvényest látja maga mellett ülni, — az ablak egészen jégvirágokkall volt diszítve, Gilbert pedig egészen el van mélyedve olvasmányában. A hölgy gyöngé sohajt hallat és ölébe emeli kis ebescskéjét, melylyel francia nyelven élénk beszélgetést kezd.

Frolló érti a francia nyelvet, angolul azonban nem tud, pislog szemeivel és figyel mesen hallgat arra, a mit mondanak. Az ültetvényes elfordul és morog, és a törvény embere úgy találja, hogy hirlapjának betűi tánczólnak szemei előtt és semmi sem megy agyába, csak a leány csevegése Frollóval.

Az ügyvéd most harminczöt éves, egy hivatásához szigoruan alkalmazkodó, szorgalmas jogász, ki a megvetés bizonyos nemével viseltetik minden nő iránt. Harminczöt éves, és még nem jutott eszébe, hogy házastárs után lásson, és az ifjak s leányok ily nemű bolondságaira, — mely szerelemnek nevezetik, egy cynikushoz méltóan — orffintorítással tekint.

Jóllehet hogy számos csinos leányt és hölgyet ismert már életében, azonban, a legszebb, a legelbájosabb sem volt képes sohasem jólszabályozott, rendszeres ütereit még csak egy üténynyel is sebesebb mozgásba hozni.

Honnan van tehát, hogy-e kanadai franczia nőre bizonyos érdekléssel tekintett, oly érdekléssel, minőt egy new yorki szépség sem keltett benne? — Csak egyszerű kíváncsiság — és egyéb semmi!

— Johanna nápolyi királynő arczképéhez hasonlít, melyet egykor láttam, gondolá, csak hogy annak aranyzóke haja volt.

E hasonlatosság felett elmélkedve, újra elővéve hirlapját, de a politika és külügyek,

reá nézve elveszték a vonzerőt. Tekintete a hirlap-lepel alól ismét és ismét a csinos, ingerlő arczocskára, a hosszu szempillákra és a göndör fekete hajfonatokra esett, melyek a kis turbán kalap alól letolytak. — Vajjon ki lehet ő? szerette volna Gilbert tadni. Hova utazik? Kit gyászol?

Ekkor azonban ostoba gondolatainak utadatában ismét összeszedte magát, s tizenket tedszer vevé kézbe a hirlapot.

Elmult egy óra, s elővigyázata mit sem használt. A halk francia csevegés az ebescskével, föleiben csengett; a barna Mignon-arczocska, szemei előtt lebegett, s akadályozta őt az olvasásban.

— Sokkal fiatalabb, — és csinosabb — az egyedüli utazásra. Szeretném tudni hova utazik és hogy várnak e rá rokonai. Mégis csak esztelenség, megengedni egy ily gyermeknek, hogy magában utazzék.

Külsejéről itélve, alig lehet tizenhat év nél idősebb.

Érdeklődés, mely természetesen csak atyai, vagy testvéri lehetett e szép gyermek iránt, minden pillanatban növekedett. Olyan valami volt az, a mi sem meg nem fogható sem megmagyarázható nem volt. Hallott ugyan valamit olybolondságról, mint például: »Szerelm az első tekintetnél,« — azonban alig vala gondolható, hogy ő, egy 35 éves férfi, new-yorki jogügyész, egy szemeruyi érzelem nélkül ereiben, egy kanadai franczia nő, egy teljesen idegen végett, ki még a gyermek cipőket is alig nőtte ki, — magát oly bolonddá tegye? Az csak valószínű volt csupán mint egy szép festmény, mint egy márvány Vénus vagy más műdarab érdekelte őt — másként nem.

Nem szólította meg őt. Ügyvédek e tekintetben nem igen félnek, és Gilbert nem is volt az, azonban valami, a minek nem tudott nevet adni, elvette hangját. Csak ez a vén medve, ez az ültetvényes ne volna utjában, gondolá, kétségen kívül találna akkor valami mondani valót, a helyett hogy most némán ülve bámolja a hópejhek esését.

Folyt. köv.

Ex Sparta.

(A Tisza fiukról.)

(Vége.)

— Aztán elhangzott a szokatlan kommandó;

— Csizmát cserélni!

S ott a gléda előtt kicserélte Tisza István a maga hiányosan puczólt csizmáját a Mózes közhuszár glanczos lábbelijével.

Kukács őrmester pedig nekiállott Mozes közhuszárnak s amugy régi módi huszárosan elkerítette az apjának összes védszentjeit, hogy mer ilyen ronda csizmában kirukkolni.

Vagy egy fertályórai káromkodás után visszacserezte a csizmát az önkéntes s a közhuszár.

Lukács őrmester pedig nem adta volna egy szekér ezüst csillagért, hogy mint igaz fejelemtartó altiszt s titkos negyvennyolczas hazafi, ilyen rendszeresen összeremítette a Mózes közhuszárt.

Hja, persze az apja, az öreg generális, az a maga szívós vékonyságával nagy száka volt sokak szemébe.

Tisza Kálmánban egész tömege él a spártai vonásoknak.

A radványi gazdaság ispánja, Szabó Samu, egyszer észrevette, hogy a gondosan elzárt magtárban egyre fogy a buzagarmada Nyilván titkon dézsmálja valaki.

Egy este azután, hogy szalonka, vagy vadkacsa-lesre indult a granárium mellett elmentében látja, hogy az egyik ablakon kirepül egy buzás-zsák.

Akkor még nem hódított annyira tért a spiritizmus s így az ispán ur se gondolt

holmi puchói csudára, hanem bevárta a repülő zsák antráliját, a ki csakhamar ki is mászott az ablakon, szépen helyreigazította a kiemelt rostélyt s beleesett épen az ispán karjaiba.

Még az agnoszkálás előtt derekasan elpántolta az ispán a hűtlen eselédet a puska-tussal s csak aztán derült ki, hogy a tolvaj Gligor öreg oláh béres, a ki rendre kivallotta, hogy pillanatnyi pénzzavarain ilyen módon szokott segíteni.

Persze másnap reggel statárialiter elcsapta s familiástól, butorostól menten kirakatta a határból.

Szegény Gligor nagy elbusoltában felment a geszti udvarba.

Megtudakolta a kulcsártól: itthon-e a kegyelmes nr?

Nincs de estére várják.

Hát kivárta Gligor az estét s a kegyelmes ur megérkezését.

— A kulcsár nyomban be is protezsálta színe elé.

— Hát mi a baj, fiam Gligor?

— Nagy baj van, kegyelmes ur, elcsapott az ispán ur.

— A biz' elég nagy baj, de bizton nagy hiba is volt az oka.

— Belém bujt az ördög, kegyelmes uram! (Az oláhnak minden bűnre az mentésege, hogy belébujt az ördög.)

El is mondta szép sorjába, mi, hogy történt; az öreg kegyelmes ur csak csóválta hozzá a fejét:

— Fiam Gligor, itt nincs mentség. Próbálkozz valahol másutt elszegődni...

— De uram, huszonötéztendeje szolgálók én már az uradalomban, hét gyermekem van. Meg oszt' a kit a geszti udvarról elcsapnak, nem kap az helyet sehol a világon.

Ez az érv győzött s másnap reggel az öreg kegyelmes ur csészába ült s hajtattott Radványba, hogy az ispánjánál közbenjárjon a tolvaj Gligor érdekében.

De a kapacitálás nagyon nehezen ment A ispánnak igaza volt, de Gligornak meg hét gyereke volt s a kegyelmes ur mind a kettőt belatta, de főként az utóbbit.

Végre is az ispán hátrált meg:

— Kegyelmes uram, csak azt a csufot ne tegye velem, hogy azt a tolvajt, a kit én innen kirakodtam, újra az én kezem alá helyezze vissza. Nem hánom, vigye át Csegődre.

A kegyelmes ur nem sajnálta a fáradságot, átcsészázott a csegődi birtokára. annak az ispánját azután nagynehezen rábirta, hogy fogadjja be Gligort.

Csak annyit mondott használati utasításul:

— Vigyázzanak rá, mert lopni szokott!

Ezért nevezi Magyarország Tisza Kármánt a »korruptió atyjának.«

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rác Károly zombot: Magyar Testvérek vasárnap: Veress Tóni.

A „Balaton“ kávéházban hetenkint kétszer Csütörtökön és Vasárnap csigányzenekák játszik.

Az „Angol Királyné“ kávéházában Kedden este Magyar Testvérek. Csütörtök és Péntek este Rác Károly. Vasárnap felváltva Rác és Magyar-Testvérek tartanak zene-estélyt.

A „Központi kávéházban“ naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszanak.

A „Magyar- király“ kávéházban Kedden és Csütörtökön felváltva Rác Károly és Kiss Béla zenekara tart zene-estélyt. Szombaton este a helybeli 39-ik gyalogezred zenekara játszik.

„Corsó“ kávéházban zeneeste hetenkint 3 szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kis Béla és csütörtökön Rác Károly zenekara játszik.

Vasuti menetrend

Érvényes 1899 Október hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul		V o n a t		Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután		
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13 délután		
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.43 este		
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50 délután		
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10 este		
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.4 reggel		
Debreczen—M.-Sziget					
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1.1 délután		
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50 délelőtt		
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50 éjjel		
M.-Sziget	6.46 este	Gyorsvonat	11.18 éjjel		
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46 éjjel		
Debreczen—Szerencs					
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt		
Szerencs	4.01 délután	"	7.03 délután		
Szerencs	7.— este	"	10.30 éjjel		
Debreczen—Füzes-Abony					
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24 délelőtt		
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56 este		
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes					
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43 délelőtt		
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15 délután		
Debreczen—Tisza-Lök					
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17 délelőtt		
"	4.06 délután	"	7.29 este		
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18 délután		

* Min en kedden.
**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik		V o n a t		I n d u l	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05 reggel		
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06 reggel		
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15 délelőtt		
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	1.55 délután		
Budapest	2.33 éjjel	Személyvonat	7.08 este		
M.-Sziget—Debreczen					
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.— reggel		
M. Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.— reggel		
Királyháza	6.45 este	Személyvonat	1.22 délután		
M.-Sziget	8.56 reggel	Gyorsvonat	4.50 reggel		
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50 délután		
Szerencs—Debreczen					
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.— reggel		
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt		
Szerencs	7.55 este	Személyvonat	5.10 délután		
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen					
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel		
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05 délután		
Tisza-Lök—Debreczen					
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyes vonat	5.06 reggel		
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35 délelőtt		
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30 este		
Füzes-Abony—Debreczen					
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel		
Füzes-Abony	5.43 délután	"	11.35 délután		

Közgazdaság.

Budapesti gabonatörszde.

Weisz József budapesti terménybizományi cég je-
lentése.

Debreczen, Február 26.

Készáru változatlan

Okt. buza	7.64-65.
Okt. rozs	6.73-47.
Októberi zab	5.06-07
uj tengeri 1899	509-10.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napozásra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Órazámra.		
Fél órára	40	30
v. órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város scrompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, áttemetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól 100 méterre a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	80	60
Bárme y vasuti indóház vagy raktárhoz nap pal enet vagy jövet kézi táskával	80	60
Éjjel	50	30
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	80	60
menet és visszajövet egy órai várakozással	50	30
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	1	40
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	60	40
Külös barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	80
minden következő órára	40	30
Katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára.	80	60

2300 sz.
1900

Pályázati Hirdetmény.

A Hajdu-Böszörményben lévő „A rany Sashoz“ címzett személy jogu gyógyszerári jogosítvány, elhalálozás folytán üresedésbe jöven, s ezen jogérvény újabb adományozás tárgyát képezvén, ezen jogosítvány elnyerésére az 1876 évi XIV t: cz. 134 §.-a alapján ezennel pályázatot hirdetek.

Felhivatnak pályázni kívánók, hogy az említett gyógyszerári jogosítvány iránti, az 1883 évi 22370 számú belügyminiszteri körrendelettel kiadott szabályzat értelmében felszerelt s az ott felsorolt kellékeknek megfelelő kérvényeiket hozzám folyó 1900 évi Március hó 15-dik napjáig adják be.

A később beérkező, vagy nem helyesen felszerelt pályázati kérvények figyelembe vétetni nem fognak.
Debreczen 1900 február 23.

Rásó Gyula
kír. tanácsos alispán.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre kő- és könyvnyomdájában.

20% engedményt kap mindenki.

GUMMI

és hálolyag, az egyedüli legbiztosabb, legmegbízhatóbb és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható óvszer férfiak és nők részére. Ára tuczonként eredeti párisi minőségben frt 1.-, 2.-, 3.-, 4.-, 5.-, 6.-, 7.- és frt 8.-, Bouts americ. tuczatja frt 3.-, 4.- és frt 5.-.
Női óvszerek: Hasso tanár-féle frt 2.-, Mensinga tanár-féle frt 2.50, dr. Earlet-féle frt 3.- darabonként. Ezen női óvszerek százszor is használhatók.
Hölgyszívacsok, valódi párisi, tuczonként frt 2.-, 3.-, 4.-, 5.- és frt 6.-.
Diana öv havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbja frt 2.50.

Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése után

J. REIF,

Bécs, Brandstätte 3.

1881 ben alapított hírneves higieniai specialista cég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

Utolsó előtti hét.

MÁRCIUS 6-ÁN
VISSZAVONHATATLANUL
UTOLSÓ HUZÁSA
A BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
JAVARA RENDEZETT

WAGY JÖTEKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK

100,000 KORONA.

EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA ÉRTÉKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK LEVONÁSÁVAL KÉSZPENZBEN KIFIZETETNEK.

20%

Egy sorsjegy ára csak **1 KORONA.**

Igen sok külföldi, francia, angol és német szer van hirdetve és ajánlva fiatal emberek részére csöbántalmak és folyások ellen.

Mindazon esetekben, a hol Santal-olaj használata orvosilag javasolva van, a legcélszerűbb és legjobb a

SANTAL-EGGER

alkalmazása, mely a legjobb minőségű kelet-Indiai Santal-olajból készült és az orvos urak által rendeltetik.

1 üveg ára 1 frt 50 kr., postán bérmentve, a pénz előleges beküldése mellett 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 3 üveg 4 50 kr.

Gyógyszertár a „Nádorhoz,”

BUDAPEST,

VI. Váci-körut 17.

X. é.

D

Közvetési ára

Megj

Tegn

Kálmán r és a Szél mulva, m sik évfor kor terjes rammját.

Nagy az ország vannak a parlamen ket, sőt n gették. M szédjének akkori h

„A hosszú h ország tö összes k madva, jutottak.

Sok az ország tetve, ko állott a k lojális be árán is, mely nem válhatik, sa kell mány álla

A DEBP

- A

A gr a mi rajta blég

a mi kis kuriájára, — gyermek tely a ne Szodoróy

Jenő órában, o nét. Meg volt s pá esönözött kastélyna

Mag megérkez képen ne nőhelyi Kop ndelmi t